

BWV 154

Mein liebster Jesus ist verloren

1. Aria T

Mein liebster Jesus ist verloren:
O Wort, das mir Verzweiflung bringt,
O Schwert, das durch die Seele dringt,
O Donnerwort in meinen Ohren.

2. Recitativo T

Wo treff ich meinen Jesum an,
Wer zeigt mir die Bahn,
Wo meiner Seele brünstiges Verlangen,
Mein Heiland, hingegangen?
Kein Unglück kann mich so empfindlich rühren,
Als wenn ich Jesum soll verlieren.

3. Choral

Jesu, mein Hort und Erretter,
Jesu, meine Zuversicht,
Jesu, starker Schlangentreter,
Jesu, meines Lebens Licht!
Wie verlangst meinem Herzen,
Jesulein, nach dir mit Schmerzen!
Komm, ach komm, ich warte dein,
Komm, o liebstes Jesulein!

4. Aria A

Jesu, lass dich finden,
Lass doch meine Sünden
Keine dicke Wolken sein,
Wo du dich zum Schrecken
Willst für mich verstecken,
Stelle dich bald wieder ein!

5. Arioso B

Wisset ihr nicht, dass ich sein muss in dem, das meines Vaters ist?

6. Recitativo T

Dies ist die Stimme meines Freundes,
Gott Lob und Dank!
Mein Jesu, mein getreuer Hort,
Läßt durch sein Wort
Sich wieder tröstlich hören;
Ich war vor Schmerzen krank,
Der Jammer wollte mir das Mark
In Beinen fast verzehren;
Nun aber wird mein Glaube wieder stark,
Nun bin ich höchst erfreut;
Denn ich erblicke meiner Seele Wonne,
Den Heiland, meine Sonne,
Der nach betrübter Trauernacht
Durch seinen Glanz mein Herze fröhlich macht.
Auf, Seele, mache dich bereit!
Du mußt zu ihm
In seines Vaters Haus, hin in den Tempel ziehn;
Da läßt er sich in seinem Wort erblicken,
Da will er dich im Sakrament erquickern;
Doch, willst du würdiglich sein Fleisch und Blut genießen,
So mußt du Jesum auch in Buß und Glauben küssen.

7. Aria (Duetto) A T

Wohl mir, Jesus ist gefunden,
Nun bin ich nicht mehr betrübt.
Der, den meine Seele liebt,
Zeigt sich mir zur frohen Stunden.
Ich will dich, mein Jesu, nun nimmermehr lassen,
Ich will dich im Glauben beständig umfassen.

8. Choral

Meinen Jesum lass ich nicht,
Geh ihm ewig an der Seiten;
Christus läßt mich für und für
Zu den Lebensbächlein leiten.
Selig, wer mit mir so spricht:
Meinen Jesum lass ich nicht.
Mein liebster Jesus ist verloren

Jezus najśłodszy wydan w zatracenie

Jezus najśłodszy wydan w zatracenie:

Słowo, co ból mi straszny sprawia,
Jak miecz, co duszę przepoławia,
Wciąż słyszę w uszach tylko jego grzmienie.

Gdzie spotkam Jezusa mojego,
Kto wskaże mi drogę do Niego,
Gdzie jest sercem upragniony,
Ten, przez którego zbawiony?
Tego nie ścierpi ma dusza,
Iż miałaby stracić Jezusa.

Jezu, Tyś przystań pewna i zbawienie,
Jezu, nadziejo Ty moja,
Jezu, coś zdeptał był wężowe plemię,
Jezu, Tyś światło moje i ostoja!
Gdy nie ma Jezuska mojego,
Serce me bólu doznaje wielkiego!
Przybądź przeto, czekam Ciebie,
Nie skrywaj się, bom jest w potrzebie!

Jezu, ukaż swe oblicze,
Niech grzechy, których nie zliczę,
Nie staną się chmury gęstymi,
Co przesłonią niebo całe,
Kędy schowasz się na stałe,
Przyjdź, choć jesteśmy grzesznymi!

Izaliście nie wiedzieli, iż w tych rzeczach, które są Ojca mego, ja być muszę? (Lk 2, 49)

Oto głos jest przyjaciela,
Bogu dzięki i chwała!
Mój Jezus, bezpieczna ostoja!
Znów Go słyszy dusza moja
I w Nim znajduje schronienie.
Cierpiał żem katusze ciała,
A ból aż do szpiku kości
Przenikał moje istnienie.
Dziś wiara znów we mnie gości
I radość mnie znów przepęlnia,
Bo widzę znów rozkosz mej duszy,
To słońce zbawienia i kres mych katuszy,
Które po nocy straszliwej
Ogrzewa znów serce żarliwe.
Gotuj się więc, duszo moja!
Bo w dom Ojca swojego
Wstąpisz, zbawiona przez Niego.
On cię Słowem swym obdarza,
On dał ci sakrament ołtarza,
Lecz by radować się Krwią i Ciałem,
Wierz i pokutę czyń sercem swym całym.

Jezus mój odnaleziony,
Odeszło już wszelkie strapienie,
Bo mej duszy oblubieniec
Ukazał się rozpromieniony.
Już nigdy, o Jezu, nie chcę Cię porzucić,
Iżbym, wierząc w Ciebie, nie musiał się smucić.

Nie opuszczę Jezusa mojego,
Zawsze iść będę już u Jego boku,
Bo z nim na wieki będę
Pić wodę z życia potoku,
Błogosławiony, kto powtarza
Ze mną dna każdego:
Nie opuszczę Jezusa mojego.

Tłum. Paweł Piszczatowski